

عبرت‌های بنی‌اسرائیل و ظهور امام زمان

مقدمه:

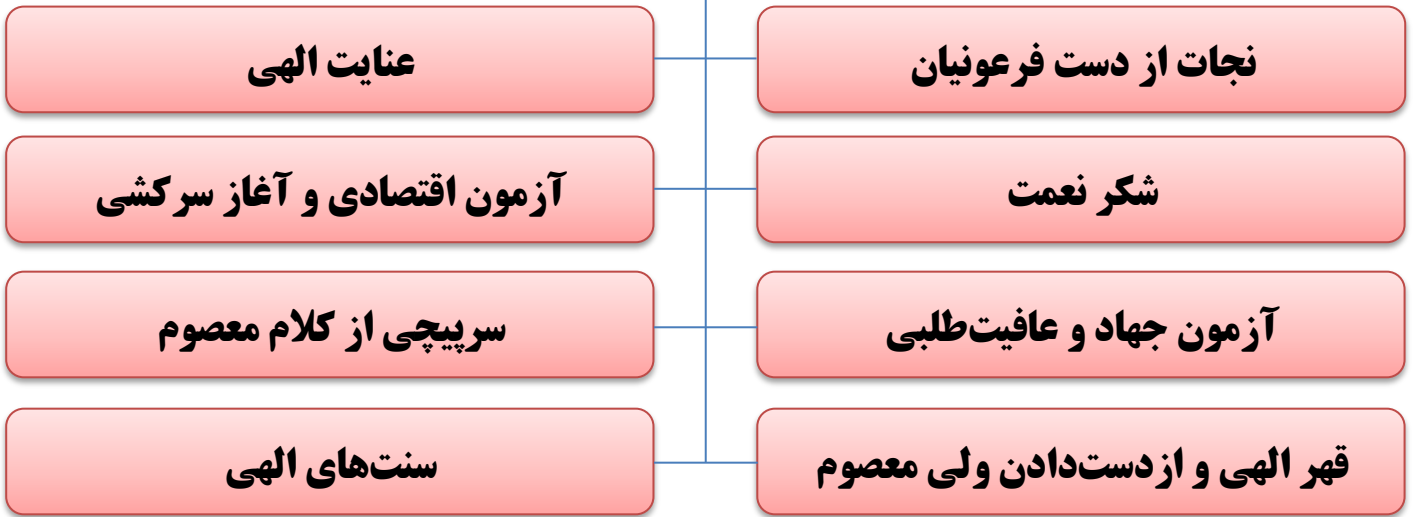
نام پیامبر پنج بار در قرآن آمده است؛ یک بار با نام احمد و چهار بار دیگر با نام محمد. نام حضرت موسی (علیه‌السلام) ۱۳۶ بار در قرآن ذکر شده است. بیش از ۹۰۰ آیه قرآن درباره بنی‌اسرائیل است. بدون آیات بنی‌اسرائیل، نمی‌توان ظهور امام زمان را از آیات قرآن دریافت کرد. پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) می‌فرمایند: «هیچ سوسماری در بنی‌اسرائیل به سوراخی نرفت، مگر اینکه این اتفاق در امت من نیز، رخ خواهد داد.» (منتخب الاثر، ص ۹۸)

باید امت بنی‌اسرائیل را شناخت، تا به دشمن‌شناسی رسید؛ زیرا خدا فرموده است: «یقیناً سرسخت‌ترین مردم را، در کینه و دشمنی نسبت به مؤمنان، یهودیان و کافران خواهی یافت...» (مائده / ۸۲)

موسی (علیه‌السلام) منجی یهود و بنی‌اسرائیل:

یهودیان، اولین و هوشمندترین قومی بودند که فهمیدند حکومت مهدوی می‌خواهند. فاصله حکومت حضرت یوسف (علیه‌السلام) تا حضرت موسی (علیه‌السلام) ۴۰۰ سال است. فرعون‌های بعد از زمان حضرت یوسف (علیه‌السلام)، بنی‌اسرائیل را دوست نداشتند و به آن‌ها اجازه‌ی کار در حکومت را نداده و از آن‌ها کارگری می‌کشیدند. مردانشان را به مقداری که نیاز داشتند، زنده نگه‌داشته و بقیه را می‌کشتند، و زنانشان را مورد تعدی قرار می‌دادند. وقتی بنی‌اسرائیل مضطرب شدند و گریه و ندبه سردادند، فقهایی که در میانشان بودند به آن‌ها پیشنهاد دادند که اگر به سمت دین بیایند و از خدا بخواهند، خداوند، نجات‌دهنده و منجی‌شان را می‌رساند؛ بنی‌اسرائیل با گریه، بیش از ۱۰۰ سال، ظهور منجی خود را نزدیک‌تر کردند و حضرت موسی (علیه‌السلام) آمد. (اولین حکومت ولی معصوم، توسط حضرت موسی (علیه‌السلام) شکل گرفت.)

سرگذشت قوم موسی (علیه السلام)

✓ نجات از دست فرعونیان:

حضرت موسی (علیه السلام) بیش از ۶۰۰ هزار نفر را از نیل عبور داد؛ عصای خود را به دریا زد و دوازده راه برای عبور دوازده قبیله بنی اسرائیل ایجاد کرد. فرعون که در تعقیب ایشان به نیل آمده بود؛ بعد از عبور بنی اسرائیل و بسته شدن راهها در نیل، غرق و نابود شد.

سوال: چرا بنی اسرائیل، پس از نابودی فرعون که موجب آزار و اذیت آنها بود، به مصر برنگشتند؟

چون بنی اسرائیل برای حکومت جهانی مهدوی، در ارض موعود [فلسطین] عهد بسته بودند.

بنی اسرائیل می خواستند به زمین (ارض) موعود بروند

و ما قرار است به زمان موعود برسیم.

خداوند در سوره یونس می فرماید: «و فرزندان اسرائیل را از دریا گذرانندیم، پس فرعون و سپاهیان او از روی ستم و تجاوز، آنان را دنبال کردند، تا وقتی که در شرف غرق شدن قرار گرفت، گفت: ایمان آوردم که هیچ معبودی جز آنکه فرزندان اسرائیل به او گرویده اند، نیست، و من از تسلیم شدگانم. اکنون؟ در حالی که پیش از این نافرمانی می کردی و از تبه کاران بودی؟ پس امروز تو را با زره [زرین] خودت به بلندی [ساحل] می افکنیم، تا برای کسانی که از پی تو می آیند عبرتی باشد، و بی گمان، بسیاری از مردم از نشانه های ما غافلند.» (یونس / ۹۰-۹۲)

✓ عنایت الهی:

«و ما بنی اسرائیل را به دوازده قبیله، که هر یک، امتی بودند، تقسیم کردیم؛ و به موسی هنگامی که قومش از او درخواست آب کردند، وحی نمودیم که عصایت را بر این سنگ بزن؛ در نتیجه

دوازده چشمه از آن جوشید؛ هر گروهی چشمه‌ی ویژه‌ی خود را شناخت؛ و ابر را بر سر آنان سایبان قرار دادیم، و برای آنان من و سلوی [یعنی ترنجبین و مرغی مخصوص] نازل کردیم [و به آنان گفتیم:] از روزی‌های پاکیزه‌ای که به شما دادیم، بخورید. و [آنان با سرپیچی از فرمان‌های ما] بر ما ستم نکردند، ولی همواره بر خود ستم می‌ورزیدند.» (اعراف / ۱۶۰)

✓ شکر نعمت:

«هنگامی را که موسی به قوم خود گفت: ای قوم من! نعمت خدا را بر خود متذکر شوید، هنگامی که در میان شما، پیامبرانی قرار داد؛ (و زنجیر بندگی و اسارت فرعون را شکست) و شما را حاکم و صاحب‌اختیار خود قرار داد؛ و به شما چیزهایی بخشید که به هیچ‌یک از جهانیان نداده بود.» (مائده / ۲۰)

از دیدگاه خداوند متعال، بزرگترین نعمت، مالک سرنوشت خود بودن، است؛ اولین نعمتی

که خداوند به کسانی که حکومت مهدوی می‌خواهند، عنایت می‌کند، استقلال است.

✓ آزمون اقتصادی و آغاز سرکشی:

«زمانی را که گفتید: ای موسی! هرگز حاضر نیستیم به یک نوع غذا اکتفا کنیم. از خدای خود بخواه که از آنچه زمین می‌رویاند، از سبزیجات و خیار و سیر و عدس و پیازش، برای ما فراهم سازد. موسی گفت: آیا غذای پست‌تر را به جای غذای بهتر انتخاب می‌کنید؟! (اکنون که چنین است، بکوشید از این بیابان) در شهری فرود آئید؛ زیرا هرچه خواستید، در آن‌جا برای شما هست. و (مهر) ذلت و نیاز، بر پیشانی آن‌ها زده شد؛ و باز گرفتار خشم خدائی شدند؛ چراکه آنان نسبت به آیات الهی، کفر می‌ورزیدند؛ و پیامبران را به ناحق می‌کشتند. این‌ها به خاطر آن بود که گناهکار و متجاوز بودند.» (بقره / ۶۰)

حضرت موسی (علیه‌السلام) به آن‌ها گفت که این چیزهایی را که طلب می‌کنید، قبلاً در مصر داشتید؛ چرا چیز خوب را با بد عوض می‌کنید. اگر به مقصد برسیم، خیلی بهتر از این‌ها برایتان فراهم می‌شود. و اینگونه آن‌ها در آزمون اقتصادی رد شدند.

✓ آزمون جهاد و عافیت‌طلبی:

«ای قوم! به سرزمین مقدّسی که خداوند برای شما مقرر داشته، وارد شوید! و به پشت‌سر خود بازنگردید (و عقب‌گرد نکنید) که زیانکار خواهید بود.» (مائده / ۲۱)

دومین آزمونی که از آن‌ها گرفته شد، آزمون جهاد بود؛ جهاد برای به‌دست‌آوردن زمین مقدّس. «گفتند: ای موسی، در آن‌جا مردمی زورمندند و تا آنان از آن‌جا بیرون نروند، ما هرگز وارد آن نمی‌شویم.

پس اگر از آن جا بیرون بروند، ما وارد خواهیم شد. دو مرد از کسانی که [از خدا] می‌ترسیدند و خدا به هر دو نعمت [معرفت، ایمان و شهادت] داده بود، گفتند: از این دروازه به آنان یورش برید، چون به آن جا در آید یقیناً پیروزید؛ و اگر مؤمن هستید بر خدا توکل کنید.» (مائده / ۲۲ و ۲۳)

قوم بنی اسرائیل نمی‌خواستند به خود سختی بدهند و به خاطر راحت‌طلبی و عافیت‌طلبی در آزمون جهاد نیز رد شدند.

✓ سرپیچی از کلام معصوم:

«گفتند: ای موسی! تا آن‌ها در آن جا هستند، ما هرگز وارد نخواهیم شد! تو و پروردگارت بروید و (با آنان) بجنگید، ما همین جا نشسته‌ایم.» (مائده / ۲۴)

بنی اسرائیل در آزمون جهاد، رد شدند؛ قرار بود آن‌ها به زمین مقدس بروند، و ما قرار است به زمان مقدس برسیم. آزمون جهاد از ما هم گرفته شد، آن زمان که امام خمینی [که معصوم هم نبود] گفت، خرمشهر باید آزاد شود. چون امام، حرف دین را می‌زد، و وعده داد که ما باید به سمت زمان مقدس برویم، ما به فرمان او گوش دادیم.

✓ قهر الهی و از دست دادن ولی معصوم:

«[موسی] گفت: پروردگارا! من جز اختیار شخص خود و برادرم را ندارم؛ پس میان ما و میان این قوم نافرمان جدایی بینداز.» (مائده / ۲۵)

اگر ولی معصوم را بخواهیم اما او را نافرمانی کنیم، به حالت اول بر نمی‌گردیم بلکه خود ولی معصوم، ما را نفرین می‌کند. مانند حضرت امیرالمومنین (علیه‌السلام) که در شب ۱۹ ماه رمضان گفتند: من را از ایشان بگیر و بدتر از من را نصیب آنان کن.

✓ سنت‌های الهی:

۱. [خدا] فرمود: «این سرزمین مقدس [به کیفر نافرمانی از خواسته‌های حق] تا چهل سال بر آنان حرام شد، همواره در طول این مدت در زمین [سینا] سرگردان خواهند بود، پس بر این گروه نافرمان و بدکار، غمگین مباش.» (مائده / ۲۶)

بنی اسرائیل نافرمانی کردند و زمین مقدس، برای مدتی بر ایشان حرام و سرگردانی نصیبشان شد؛ ما نیز اگر سرکشی و نافرمانی کنیم، زمان مقدس برایمان به تعویق می‌افتد.

«إِلَى مَتَى أَحَارُفِيكَ يَا مَوْلَايَ»، «تا کی سرگردان تو باشم ای مولای من؟» (مفاتیح‌الجنان،

باب ۳، دعای ندبه)

۲. «پس آنان را به سبب پیمان شکستنشان لعنت کردیم، و دل‌هایشان را بسیار سخت

گردانیدیم، [تا جایی که] کلمات خدا را از جایگاه اصلی‌اش و معنای حقیقی‌اش تغییر می‌دهند، و بخشی از آنچه را [از معارف و احکام تورات واقعی] که به وسیله آن پند داده شدند، از یاد بردند [و نادیده گرفتند] و همواره از اعمال خائنانه آنان جز اندکی از ایشان [که وفادار به پیمان خدایند] آگاه می‌شوی؛ پس [تا نزول حکم جهاد] از آنان درگذر و [از مجازاتشان] روی گردان؛ زیرا خدا نیکوکاران را دوست دارد.» (مائده / ۱۳)

اگر حکومت مهدوی بخواهیم، عهد ببندیم و سپس عهد بشکنیم، امام زمان می‌رود، ما سرگردان شده و مورد لعنت خدا قرار می‌گیریم؛ در این صورت دل‌ها سنگ می‌شود و وقتی دل‌ها سنگ شد، مانند بنی اسرائیل می‌شویم که کلام خدا را تحریف کرده و بخشی از آن را به فراموشی سپردند و در نهایت، فرستادگان الهی را کشتند.

حکومت حضرت داوود (علیه السلام):

دومین حکومت ولی معصوم و بزرگترین پادشاهی در تاریخ بنی اسرائیل، به حضرت داوود (علیه السلام) تعلق دارد. قوم حضرت داوود برخلاف قوم موسی (علیه السلام)، در آزمون اقتصادی و آزمون جهاد به پیروزی رسیدند. در مزامیر داوود آمده است که، حضرت داوود (علیه السلام) بسیار برای امام زمان گریه می‌کردند، تا جایی که برای مردم مایه‌ی شگفتی شده بود. از حضرت سوال کردند: شما که پادشاه هستید و همه چیز دارید؛ چرا حسرت آن زمان را می‌خورید؟ حضرت گفتند: شما نمی‌فهمید، در آن زمان دیگر هیچ مریضی پیدا نمی‌شود، همه ولی‌الله می‌شوند و... گفتند: خودت نمی‌توانی بشوی؟ فرمود: بله من هم می‌توانم باشم، اما شما افرادی نیستید که آن زمان را تاب بیاورید. قوم داوود به این امر اصرار کردند و داوود از خداوند آن را درخواست کرد؛ خداوند نیز بخش کوچکی از حکومت مهدوی را به داوود (علیه السلام) می‌دهد و آن آزمون عدالت است. حضرت داوود (علیه السلام) به منسب قضاوت نشست، اما براساس شاهد و دلیل و مدرک، قضاوت نمی‌کرد، بلکه به اذن الهی، قضاوت باطنی می‌کرد. منافقان این وضع را تاب نیاوردند و دست به عملیات روانی علیه حضرت داوود (علیه السلام) زدند. خداوند می‌فرماید: «به پروردگارت سوگند که آنان، مؤمن حقیقی نخواهند بود، مگر آنکه تو را در آنچه میان خود نزاع و اختلاف دارند به داوری بپذیرند؛ سپس از حکمی که کرده‌ای در وجودشان هیچ دل‌تنگی و ناخشنودی احساس نکنند و بطور کامل تسلیم شوند.» (نساء / ۶۵)

تحقق وعده پیامبر:

طبق این روایت از پیامبر که می‌فرمایند: «هیچ سوسماری در بنی اسرائیل به سوراخی نرفت،

مگر اینکه این اتفاق در امت من نیز رخ خواهد داد.» (منتخب‌الاثار، ص ۹۸)

بعد از پیامبر ما نیز تمام این اتفاق‌ها افتاد و کار به جایی رسید که فردی مانند یزید در جایگاه پیامبر نشست. سلیمان سُرْد خُزایی به امام حسین (علیه‌السلام) نوشت: ای حسین، ما مأمون تو هستیم؛ آماده‌ایم. تو هم امام ما هستی، وظایف‌ات هست که به ما لبیک گویی. حضرت می‌فرمایند، تا قبل از این نامه، حجت بر من تمام نشده بود. و این‌گونه مردمی که به امام گفته بودند بیا، خودشان امام را تنها گذاشته و حتی در کشتن او تلاش کردند. خداوند نیز آنها را لعنت و قلب‌هایشان را سنگ کرد. منظور از لعن‌های زیارت عاشورا همین است که، ما به‌سوی خداوند برائت بجوییم و نشان دهیم که جزء ملعونین نیستیم؛ بلکه جزء فرستندگان لعن هستیم.

- دل‌های ما سنگ شده است. اثباتش این است: تا برایمان روضه‌ی سر بُریدن حضرت را نخوانند، گریه نمی‌کنیم، در حالی که از سر بُریدن حضرت، عمر سعد نیز گریه کرد.

راز ظهور مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف)، در پرچم سرخ حسین (علیه‌السلام) است.

آزمون‌های انقلاب اسلامی:

ما در انقلابمان آزمون جهاد و آزمون اقتصادی دادیم و هنوز هم در حال آزمون دادن هستیم؛ اما متأسفانه نتوانستیم آزمون عدالت را به خوبی جواب بدهیم؛ مفساد اقتصادی، حقوق‌های نجومی و... دشمن سعی در حرام‌خوار کردن مردم دارد؛ زیرا اگر نسلی حرام‌خوار شود، نسل بعدی حرام‌زاده خواهد شد. ممکن است مردم حرام‌خوار (همچون مردم کوفه) برای آمدن امام زمانشان دعا کنند و حتی از ایشان دعوت نمایند، اما نسل حرام‌زاده، حتماً سر امام زمان خود را خواهد بُرید.

سخنرانی استاد رائفی پور

موضوع: عبرت‌های بنی‌اسرائیل و ظهور امام زمان

خلاصه و چکیده مطالب سخنرانی استاد رائفی پور، فروردین ۹۰، کاشان

تهیه شده در واحد مهدویت موسسه مضاف، مهدیاران [@Mahdiaran](https://www.mahdiaran.com)